

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 15-4-2015

María Jesús Sinfreu

Hi ha molts aparells de gimnàstica per a persones grans que s'han instal·lat a parcs, que no poden ser utilitzats per una gran part de la ciutadania, ja que són per a persones que mesuren més d'1'63 m (en concret les bicicletes) i les persones amb menys d'aquesta altura, no arriben ni a donar una volta als pedals. Coneixen vostès aquest fet? Pensen canviar-ho? Fan estudis previs abans de fer els aparells?

El senyor Giner:

“Sobre aquest tema, jo crec que queda clar, jo crec que hi ha hagut respostes molt encertades, en el sentit que l'ajuntament no dissenya els aparells, sinó que estan estandarditzats en funció dels propis estudis que fan els fabricants. Per tant, doncs, suposo que ho fan sobre la mitjana, i sempre és possible que a la mitjana hi hagi gent que és molt alta i no pugui fer els exercicis, i gent que és molt baixa i tampoc els pugui fer. Si més no, en alguns dels aparells, no en tots, perquè cadascú té la seva funció concretament.

Hi ha dos tipus d'aparells: aquells que serien els darrers que s'han instal·lat, que serien d'ús lliure, i amb unes instruccions de funcionament, i la veritat és que tenen molt d'èxit, francament, i ho hauran pogut comprovar vostès si han passat per alguns dels llocs on estan instal·lats. I també és veritat que hi ha altres, en aquest cas que són uns jocs més complets. En aquest cas es fan sortides al llarg de tot l'any amb la gent gran, acompanyats de monitors, per utilitzar-los. Són aquells als quals precisament feia referència el senyor Figueras, i que estan, doncs, al Parc Pou d'en Fèlix, al Parc de Can Vidalet, de la Solidaritat, dels Torrents, i, per tant, aquí sí que hi ha una activitat continuada amb la gent gran i monitors, per a la utilització d'aquests altres aparells, que són diferents, les finalitats dels dos són diferents. Uns són per autogestionar-se, diguem-ne, són aquests darrers, i aquests altres són de funcionament més complex per fer l'exercici, segurament ha de ser més dirigit, i per això la resta de l'any hi ha sortides amb monitors.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Doncs, amb això tenim totes les preguntes que havien entrat en temps i forma en aquest ple del mes d'abril, i, per tant, passariem a formular preguntes de forma oral, i per això primer hauria de preguntar si tenim algun president o presidenta d'associació de veïns que vulgui formular alguna pregunta. No és el cas, i, per tant, passem a la resta de persones, i ara

demanaríem quines són aquelles que volen formular alguna pregunta en aquest ple.

Molt bé, doncs, me la demanen tres persones.

Molt bé. M'ha de recordar el seu nom. José Luís García. És que recordàvem el cognom però el nom, no. José Luís García. La senyora Eulàlia Herranz també em demana la paraula, i el senyor Eduard Bidasoa.

Molt bé. Doncs, senyor García, té un minut si vol formular una pregunta, i si són dues té dos minuts per fer-ho.”

El senyor García:

“A veure, se sent així, tal qual?”

La senyora alcaldessa:

“Però se l'ha d'apropar molt.”

El senyor García:

“Molt. D'acord. Aviam, és sobre l'obra que s'ha fet al carrer Quintana. Llavors, si només tinc dos, i aquí n'hi ha un «fotiment», ho haurem de fer d'alguna altra forma.

Aviam, la més grossa és el tema de les pilones que han fotut al carrer. Perdó, que han posat al carrer, a les cantonades. He parlat amb el president de l'associació de veïns, amb el conseller de barri...”

La senyora alcaldessa:

“El regidor.”

El senyor García:

“El regidor de barri, perdó, i en una reunió amb el senyor Enric, i els vaig demanar que possessin les mínimes pilones possibles. Al carrer Mestre Juan Corrales amb Quintana n'han posat onze. De les onze, útils potser són tres, no onze. Aviam, les pilones aquestes són un problema, perquè la gent, quan passa, ha d'anar amb compte de dir «que he de passar per allà, m'hi haig d'apartar, no m'he de donar un cop», o sigui, són un enrenou, les pilones, són antisocials. I a més, crear una pilona és un «fotiment» de CO2 que s'emet a l'espai per aconseguir el ferro, la pintura, col·locar-les i tot això.

I després els vehicles que es podria..., que no s'han de col·locar sobre les voreres, bé, si no es pot posar a sobre d'aquesta vorera, que normalment si

agafen és una roda o dos, però poca cosa, han de començar a donar la volta fins que arriben a aparcar. Val. Posant tres pilones en aquella cruïlla ja els cotxes no s'aparquen allà sobre.

Llavors, com a demanar, vull demanar que a les cruïlles, al començament del carrer, hi hagi una plaça o dues –una i una– de zona de càrrega i descàrrega, perquè amb el queda ara, un vehicle que aparqui allà es queda a sobre del pas de vianants. Aparquen a sobre del pas de vianants, que són amples, però al darrera del cotxe agafa ja sortida del carrer, i els cotxes no saben on aparcar. O sigui, que si s'aconsegueix una zona de càrrega i descarrega ja no calen tantes pilones, perquè el cotxe no necessita ficar-se a sobre de la vorera, perquè no sap on posar-se. Aquesta és una.

Després, bé, volia... Als carrers de La Plana, i de molts carrers estrets, posa velocitat màxima a 30. Jo, quan vaig a 30, dic, «mare meva, com surti algú entre un cotxe i un altre». Heu de posar –dic jo, eh?– 20. A 20 és una velocitat que va bé, i arribaràs on sigui encara que triguís una mica més, però posar 20. Si atropelles algú a 30, tens un càstig, però si dius «és que jo anava a 30 i ha sortit per no hi havia...».

Aquesta és una altra. Que la Policia local ha de fer labor d'informació als cotxes que no aparquen bé, se'ls ha d'avisar, o posar alguna nota o el que sigui, avisar. No sé si informàticament se li pot agafar la matrícula i dir «a la segona li cau una de grossa».

Els arbres vells, o que estan malalts, en carrer molt estrets... Juan Corrales ja és estret. Que siguin eliminats i posar ciment allà, perquè no calen, d'un arbre a l'altre hi ha..., a vegades són tres metres, i no cal tant arbre. Perquè a més, les voreres que tenim a Juan Corrales, que no són amples i agafen la meitat l'«escorcell», no sé com es diu, agafen la meitat, i queda un trosset així per passar, i això no està bé.

Bé, i... Del que han fet a l'obra, hi ha una cosa que tinc dubte de com acabarà, perquè amb unes retroexcavadores han tret tot el paviment vell, han bellugat terra cap aquí, ara la trec, ara la poso, i després no l'han compactat, amb la mateixa pala l'han posat així, l'han posada plana, i han posat el ciment, el formigó, un formigó que no sé si arriba a un pam, i a sobre l'asfalt. Tot això de passar els vehicles es trencarà, si no és que ja està trencat de passar l'*apisonadora* no s'ha trencat ja aquest formigó, i bé, veurem el carrer que començarà a fer així, i tot escardadet, i coses d'aquestes.»

La senyora alcaldessa:

“Senyor García, ja porta unes quantes. Moltes gràcies, prenem nota i ja li donarem resposta.

Senyora Herranz. Sap que té un minut si és una qüestió, i dos minuts si són dues.”

La senyora Herranz:

“Amb aquesta nova empresa que s’endegarà a Esplugues, que dieu que..., o sigui, crearan tres-cents nous llocs de feina, heu negociat, heu parlat o heu consensuat quants seran gent d’Esplugues?”

La senyora alcaldessa:

“Doncs, el senyor Bidasoa.”

El senyor Bidasoa:

“Jo faig la pregunta per a l’equip de govern, malgrat que és una informació de *El Pont* que signa la portaveu del PP, Mercè Haro, i que diu, llegiré ràpid: «El balance del mandato socialista lo definimos como un fracaso. En este pequeño espacio, destacaremos solo un dato: continuamos con una elevada tasa de paro, es decir, se ha pasado de 1.542 personas registradas en el año 2007 a 3.553 personas en el año 2013, hecho que representa, desafortunadamente, un incremento del 56 por ciento. Hoy hay más parados que al arrancar el mandato, y no hay ni un solo indicio de mejoría. Frente a esta lastra de paro reiterado, ofrecemos...» No seguiré per no fer publicitat. I la meva pregunta és si això és cert, si hi ha competències de l’ajuntament en aquest sentit, i si teniu dades per poder contrastar aquesta informació, que em preocupa molt.

Gràcies.”

El senyor Giner:

“Bé, sobre la intervenció del senyor García, concretament quan parla del tema de les pilones, doncs, és un tema de seguretat viària, perquè en aquestes cantonades, que estan al mateix nivells, els vehicles el que fan d’una manera potser sense intenció, o intencionadament, és retallar, i en girar ocupen una bona part de la vorera, i això crea un risc. En aquells encreuaments on no hi havia els hem hagut de posar per marcar el radi de gir dels vehicles. La seva opinió evidentment és molt respectable, però això es deu a aquesta qüestió en concret.

Quant al tema de la velocitat, de 30 a 20, doncs, a cada reurbanització de carrers la Policia fa l’informe, i és la que aconsella, la velocitat, l’estàndard, que veurà vostè no solament a Esplugues sinó a moltes ciutats i pobles del voltant, de Sant Just, Hospitalet, Barcelona, l’estàndard en carrers de circulació de vehicles és 30 concretament. Hi ha zones de 10, que són les zones de

preferència per a vianants, però les que veurà ara majorment són de velocitat màxima 30.

I quant al tema de l'eliminació de l'arbrat, doncs, en això hi ha posicions diferents, no?, com la de vostè, que era favorable a no posar cap arbre i eliminar els que estan, però hi ha també altres ciutadans que pensen el contrari, la ciutadania té un altre punt de vista en aquest cas, i jo crec que majorment, i ho hem contrastat a més a nivell de la junta de portaveus, pensem que l'arbrat provoca un benefici i està bé, perquè és un element interessant i important per a la ciutat.

I sobre el tema del formigó que deia, doncs, esperem que no es compleixi això que vostè diu, perquè a la direcció d'obra hi ha un tècnic que la dirigeix, i que és precisament el que ha de procurar que les actuacions es facin correctament. I jo vull pensar que el tècnic que ha estat a peu d'obra, que ha fet les actuacions i ha fet la direcció de l'obra ha estat correcte, i esperem que això que vostè diu no es produeixi.

Quant a la senyora Eulàlia Herranz, aquesta precisament és una de les preguntes que ha fet el senyor Albert Comellas. Li respondrem a ell, perquè d'això ell ha demanat un informe jurídic, que aprofitarem i el compartirem també amb vostè perquè tingui tota la informació més completa que la que jo li pugui donar en aquest moment.

I pel que fa a la pregunta del senyor Eduard Bidasoa, contestaria l'alcaldeessa.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs, sí.”

La senyora Ibáñez:

“Jo, perdoneu, només un segon. Crec que aquesta pregunta no procedeix, primer, perquè ve d'una persona que està en una llista de l'equip socialista, i que la resposta pot donar a fer-se una propaganda que ara mateix no hauria de ser. No hauria de ser.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs, això no ho posa en el ROM, senyora...”

La senyora Ibáñez:

“No, no, això ho posa a la Llei de les eleccions.”

La senyora alcaldessa:

“Que diu què?”

La senyora Ibáñez:

“Això ho posa la normativa del procés electoral...”

La senyora alcaldessa:

“Que no podem parlar d'assoliments.”

La senyora Ibáñez:

“No, que no podeu fer propaganda.”

La senyora alcaldessa:

“Que en el ple no podem fer propaganda...”

La senyora Ibáñez:

“Jo només plantejo que la pregunta ve directa d'un personatge que està a les llistes del Partit Socialista...” (*Remor de veus.*)

La senyora alcaldessa:

“Bé, personatge no...”

La senyora Ibáñez:

“Un personatge que no me'n recordo com es diu, el senyor Bidasoa, de la mateixa manera que si a mi algú del públic ens preguntés a Iniciativa *que si lo hemos hecho muy bien. Y ahora lo explicaré, ¿no?*”

La senyora alcaldessa:

“Si jo no estic equivocada, la senyora Herranz em sembla que també forma part d'una candidatura. Bé...”

La senyora Ibáñez:

“Sí, però que no ens pregunta sobre la feina que hem fet nosaltres o no. Aviam...”

La senyora alcaldessa:

“No, ens han preguntat i s'està equivocant, senyora Ibáñez.”

La senyora Ibàñez:

“Bé, no sé si m’estic equivocant, però és una mica lleig –és una mica lleig. Perquè teniu reunions per explicar-li els aturats o no aturats que hi ha en Esplugues, no cal que vingui al saló de plens a fer una pregunta un socialista als socialistes per explicar-los-ho.”

La senyora alcaldessa:

“Però senyora... Miri, aquí venim a fer política, i no pensava ni fer-la –i no pensava ni fer-la.”

La senyora Ibáñez:

“No, jo també fa molt de temps que no faig política.”

La senyora alcaldessa:

“Però han fet una pregunta –han fet una pregunta– igual que els que escriuen cartes a *El Pont*, igual que vénen altres persones, que saben vostès com vénen tantes i tantes i tantes durant tants anys, tants mesos i tants plens, que nosaltres...”

La senyora Ibáñez:

“Ja, sí, però que estem en un període electoral. Igual que el senyor Manuel Pozo, que també està a la llista socialista, que és el que entra la carta de les associacions de veïns...”

La senyora alcaldessa:

“I no pot venir al ple igual? No pot venir al ple?”

La senyora Ibáñez:

“... per dir que retirem l’ordenança de les terrasses dels bars. És lleig.”

La senyora alcaldessa:

“No, no, jo crec que no ens hem de confondre, senyora Ibáñez.”

La senyora Ibáñez:

“Només dic que és lleig. Ja està.”

La senyora alcaldessa:

“Senyora Ibáñez, ho ha fet... (*Veus de fons.*) Que diu mentides en *El Pont*? No. a mi simplement m’han preguntat una pregunta, i com hem fet sempre, no faltaré a no... Ens han fet una pregunta i la respondrem com hem fet sempre –

sempre. El que no podem fer ... Saben vostès que la Llei electoral el que no ens permet fer, i crec que és molt important aclarir-ho a tothom perquè no es confongui, el que no es permet fer són actes on parlem... *(Veus de fons.)* No, el de demà no, el de demà ens permet... *(Veus de fons.)* Perquè, primer, portem tres anys fent-ho. Miri, han tingut... Primer, no era el moment, era el moment d'intervenir la ciutadania, no nosaltres, perquè hem tingut l'oportunitat de fer-ho. Clar.

Punt número 2. Nosaltres el que no podem, ni nosaltres ni ningú, sobretot el govern, és fer actes de campanya per explicar els assoliments i les coses aconseguides durant aquest termini, cosa que no farem. Però de la mateixa manera... Cosa que a més, El Pont segurament ha arribat a totes les llars, i aquí simplement el que farem serà donar unes explicacions.

Miri, en política sempre hem pensat una cosa: que hem de ser rigorosos. I malauradament, moltes vegades, si fem autocrítica jo la primera, ens falta rigor. La senyora portaveu del Partit Popular fa unes afirmacions, unes opinions en què jo no entro. Podria entrar-hi, però jo avui no hi entraré, perquè ella pot qualificar de fracàs el nostre govern, i, per tant, jo aquí no penso entrar. Ara, el rigor d'on ve? El que no podem és dir que hi ha una taxa d'atur que és superior a l'inici del mandat. I jo crec que aquí, a més a més, nosaltres, igual que vostè abans parlava de la necessitat d'incorporar determinats punts en el nostre programa electoral, penso que aquest també l'hauríem d'incloure, tots els partits –jo també els animo, i ho farem nosaltres– a dir les coses com són. Opinar es pot opinar, ens pot semblar bé o malament, ens pot semblar que la gestió és un fracàs o és un èxit o un encert, ens pot semblar de tots els colors, però el que no podem dir és el que no és. I el que no és, i això simplement són les dades, no són les dades de l'ajuntament, són les dades del Servei d'Ocupació i són les dades del Consell Comarcal del Baix Llobregat, que a més a més es basen precisament en aquest servei d'ocupació, del departament corresponent de la Generalitat. I les dades el que ens diuen és que... *(Veus de fons.)*

Perdó? Però serà possible? Miri, jo crec que hem d'aprendre molt, perquè nosaltres aquí, amb tota la paciència del món, escoltem de tot, de tots els colors, amb rigor o sense, i ho fem amb molta paciència i amb molta educació, i sembla mentida de vegades la manca d'entesa, i fins i tot de resposta democràtica quan ens fan preguntes. A veure, aquí simplement el que s'ha fet és fer una pregunta com fan d'altres. Però de vegades són preguntes que ens poden posar en un compromís, com són preguntes que poden posar en un compromís a un altre, però hem de saber acceptar això. I penso que el que no pertoca és que quan es fan preguntes, primer, de manera correcta, en un sentit correcte, amb total respecte, sense faltat el respecte a ningú, no tolerarem aquestes coses. Llavors, demano silenci igual que nosaltres hem sentit també

en silenci coses que compartim i altres que no compartim, però no per això la gent no té dret a poder expressar-se, i nosaltres ara tenim el dret de poder expressar-ho.

Com deia, bé, ho podem fer... Fem *risa*, molt bé. Dit això, en iniciar el mandat nosaltres teníem una taxa d'atur superior a les 3.200 persones, que és una taxa terrible, que no la voldríem tenir, això crec que ho compartim tots. En aquest moment nosaltres tenim un nombre de persones que és inferior a aquestes 3.200, de fet, inferior a 3.100, la dada del mes de març era de 3.090. I simplement volíem posar de manifest exactament això, sense entrar en altres valoracions, exactament això. No podem mancar a la veritat, ara mateix la taxa d'atur no és superior a la de l'inici del mandat.

I ara sí que diré una cosa, i és que això que passa a Esplugues no és exactament el mateix que passa, per exemple, a la resta, malauradament, de l'Estat espanyol, quan el senyor Rajoy va entrar al govern, al novembre de l'any 2011, i ara mateix té una taxa d'atur que és superior a aquell moment. Sí, no, és que no podem fer afirmacions que no són exactes. Jo crec que en acabar el mandat, en aquest moment del mandat, nosaltres tenim un nombre de persones inferior a l'atur, tot i que per a nosaltres continua sent una xifra molt important. Per tant, em sembla que encara aquesta continua sent una mala notícia.

I la segona cosa que volíem dir és que aquesta llei de la qual hem parlat, l'RSAL, que precisament s'ha demanat per part del Grup Municipal de Convergència i Unió quines són les competències que ara té l'ajuntament en el tema dels mercats municipals, el que sí que els puc avançar és que les competències del govern municipal en ocupació, segons aquesta llei ara mateix, és zero. Amb la mala *pata* i la mala sort que en altres àmbits o en altres sectors, tenim lleis sectorials a nivell de Catalunya que ens donen una empara, que ens donen una cobertura, i, per tant, aquestes lleis fan que tot i que no tenim reconeguda aquesta competència a l'RSAL, la puguem continuar exercint. Només hi ha un cas en el que no, i és precisament en l'àmbit de l'ocupació.

Bé, dit això... (*Veus de fons.*) Serà possible? Bé, vinguin a presidir el ple – vinguin a presidir el ple. No, no contesto al regidor, el regidor simplement ha dit que amb encert, ell ja s'ha preocupat de les competències a nivell dels mercats, i posava de manifest que precisament en ocupació, aquesta l'estudiaran, faran un informe, però precisament... Precisament en el cas de l'ocupació, doncs, vam estar estudiant aquest àmbit, i torno a dir, no tenim cobertura, ni tenim tan sols alguna llei sectorial que ens pugui permetre poder treballar. Per tant, ara mateix treballem nosaltres i d'altres en fals.

Suposo que aquesta opinió que tenen del fracàs del govern socialista per aquesta taxa d'atur és la mateixa que deuen tenir en el cas de l'Ajuntament de Badalona, que té una taxa superior al 20 per cent, cosa que no és el que té el nostre ajuntament, on estem en el 13.

Bé, dit això, hem donat resposta a totes les preguntes, com sempre hem fet i com no podia ser d'una altra manera, i per tant, agraint la col·laboració de tothom, s'aixeca la sessió.”